

[Gideon.]

Jeg forstår også, at det er en ny opfattelse, den højtærede minister har fået. Vi fik ikke denne begrundelse, da vi for et års tid siden sidst havde denne sag til behandling. Da var begrundelsen alene den, at loven var nødvendig til opfyldelse af de forpligtelser, vi havde gennem overenskomster med forskellige lande.

Nu er den højtærede fiskeriminister imidlertid kommet til den anskuelse, at det er en afsætningslov, det drejer sig om, og at det er dette, der gør det rimeligt, at man forlænger den. Jeg tror heller ikke, denne opfindelse holder stik. Skal vi nu ikke holde os til den begrundelse, der er givet igennem, jeg husker ikke hvor mange år, men skal vi sige en snes år, af de forskellige fiskeriministre, nemlig at loven tilsigtede opretholdelse af de overenskomster, vi havde indgået. Når den højtærede fiskeriminister nu siger, at hovedformålet er afsætning, forstår jeg endnu mindre, at retsforbundet tidligere er gået imod denne lov. Når hovedformålet nu er afsætning, og når man er så glad for, at det nu er afsætningen, der fremmes gennem denne foranstaltning, at man vil have loven forlænget for 2½ år, må jeg indrømme, at jeg ryster på hovedet, for så forstår jeg slet ikke, at man fra retsforbundets side tidligere er gået imod denne lovgivning.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Det ærede medlem hr. Gideon har jo ret i, at denne lov hidtil formelt kun har været en lov om ind- og udførsel, men det har også været klart, var også klart i fjor, at loven desuden blev brugt som en afsætningslov, som skulle sikre, at man ikke inden for landets grænser konkurrerede hinanden sønder og sammen; det er det, jeg mener må være lovens hovedformål fremover.

Når det ærede medlem nu taler så højtideligt om § 1, vil jeg sige, at det er jo en lov, der kan bruges både over for ind- og udførsel, når det gælder opfyldelse af traktaterne, men når det gælder afsætning, kan den kun bruges over for udførslen. Man kan ikke lave indførselsforbud i form af en afsætningslov; over for dette formål er den altså begrænset til kun at gælde udførsel.

Jeg mener, at det er helt konsekvent, og

jeg kan godt sige, at der er jo vanskeligheder i øjeblikket. Vi har f. eks. vore dambrug; de betyder en stor indtægt, men vi vil nødigt have, at det kommer dertil, at man, når ørrederne fra disse dambrug skal sælges, konkurrerer hinanden sønder og sammen. Så er det, man prøver at få et vist samvirke, og det vil vi støtte, ganske ligesom vi støttede den afsætningsordning, landbruget fik.

Men når det drejer sig om afsætning, skal der også være lidt længere tid til rådighed. Kan man ikke godt se, at der er den samme begrundelse for at lade denne lov løbe til 1961 som for at lade loven om landbrugets afsætning løbe til 1961? Det stemte venstre og konservative for, og jeg håber, de vil være lige så fornuftige, når det gælder denne lov.

(Kort bemærkning).

Gideon: Jeg forstod på den højtærede fiskeriminister, at det var nødvendigt at opretholde denne lov, for at der ikke skulle komme for meget konkurrence, således at der kom underbud. Jeg må sige, at den højtærede fiskeriministers stilling bliver mig mere og mere gådefuld. Jeg havde troet, at det, som retsforbundet hidtil har levet højt på, netop var, at der skulle være så frit slag som overhovedet muligt for den frie konkurrence; men nu hører vi den højtærede fiskeriminister sige, at det er nødvendigt at opretholde denne lov, oven i købet give den længere løbetid, end den hidtil har haft, fordi man ellers ville komme ud i en ødelæggende konkurrence. Ja, det må man jo tage til efterretning; men jeg kan ikke se rettere, end at det er et helt nyt flag, man hejser fra retsforbundets side. Det er måske det selskab, man er kommet i, der har bevirket, at man nu har hejst frikonkurrenceflaget lidt på halv stang og i stedet er gået ind for at have så meget kontrol som overhovedet muligt. Det er et andet flag, man nu har hejst i mastetoppen.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Det er ikke min opfattelse, at vi skal have så meget kontrol som overhovedet muligt; men det er min opfattelse, at man bør træffe sådanne foranstaltninger, at der ikke er enkelte, der kan få lov at leve på andres